

Секція: Актуальні проблеми соціально-економічного розвитку України на сучасному етапі

Дудко Павло Миколайович

кандидат економічних наук,

доцент кафедри підприємництва та бізнесу

Київський національний університет технологій та дизайну

м. Київ, Україна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ В УКРАЇНІ

Швидке збільшення користувачів Інтернет становиться рушієм Інтернет-сектора в Україні. Інтернет-економіка нашої країни представлена галузями комп'ютерної техніки і комунікаціями, рекламою і медіа-індустрією, Інтернет-послугами, електронною комерцією [2, с. 18].

Важливе місце у веденні бізнесу в Україні зараз займає електронна комерція, коли за допомогою інтерактивних мереж досягаються нові можливості не лише в маркетингу або торгівлі, але і в пересуванні засобів, споживчому банкінгу і навіть послугах від ремісничих до страхових.

Електронна комерція (e-commerce) – вид електронної комерційної діяльності – продаж, здача в оренду, надання ліцензій, постачання товарів, послуг або інформації і тому подібне з використанням інформаційних комунікаційних технологій. Електронна комерція охоплює всі види електронної і комерційної діяльності. Іншими словами це обмін матеріальних або віртуальних товарів/послуг на гроші (електронні) між об'єктами комерційної діяльності в мережі Інтернет, при чому весь цикл комерційної трансакції або її частина здійснюється електронним способом. Електронна комерція може відбуватися між суб'єктами підприємництва під час виробництва і продажу товарів (бізнес-бізнес), між суб'єктом

підприємництва і споживачем, під час продажу і розповсюдження товарів (бізнес-споживач), між двома споживачами (споживач-споживач) [1, с. 33].

На сьогодні електронна комерція в Україні охоплює досить велику сукупність елементів, основні з яких це:

- електронні системи платежу і цифрові гроші (digital cash);
- електронні магазини;
- електронні аукціони;
- електронні біржі;
- реклама в Internet;
- надання банківських послуг через Internet.

Завдяки електронній комерції клієнти отримують вигоду від пошуку товарів та послуг в режимі он-лайн, порівнюючи різні пропозиції, вони знаходять більш вигідні варіанти і тим самим економлять час та зусилля. Компанії виграють від можливості пошуку їх товарів та послуг он-лайн, від скорочення числа посередників, роздрібних магазинів та традиційної нецільової реклами [3, с. 391].

Розвиток системи електронних відносин привів до появи нових послуг у вигляді електронної торгівлі, електронного фінансування, електронного державного управління, які можуть вносити значний вклад у підвищення економічної ефективності. Але окрім існуючих позитивних тенденцій, впровадження систем електронної комерції породило й багато економіко-організаційних проблем, пов'язаних з розвитком та взаємодією електронної комерції з традиційними системами та системами Інтернет-простору: недосконалість законодавства, яке регулює комерційну діяльність у мережі Інтернет (питання регулювання онлайн-торгівлі висвітлені лише у “Законі України Про захист прав споживачів”); питання довіри та безпеки у межах транзакцій, які пов'язані з електронними послугами; недосконалість регламентів здійснення транзакцій у мережі Інтернет; питання податкового контролю; збільшення випадків

шахрайства; нехтування стандартами якості; недостатній рівень технічної грамотності населення та інші.

Таким чином, виникає гостра необхідність у координації процесів, які відбуваються в електронній сфері. Визначальна роль у регулюванні та розвитку електронної комерції повинна належати державі.

Зокрема, у сфері телекомунікаційної інфраструктури та послуг державна політика може сприяти у створенні конкурентоздатного ринку в цілях зниження цін і підвищення якості послуг, підвищення рівня технічної освіти та професійної підготовки в цілях створення кваліфікованої робочої сили для індустрії інформаційної технології, сприяти залученню інвестицій.

Регулююча роль держави мусить бути важливою частиною електронної комерції та одним з факторів формування електронної економіки.

Завдання держави полягає в тому, щоб визначити законодавчі норми та правила електронної комерції, а також вивести її на більш високий рівень. В цілому, комплекс заходів державного регулювання економічної діяльності у мережі Інтернет має бути спрямований [4]:

- на координування економіко-правової сфери (вдосконалення законодавства в області оподаткування підприємницької діяльності у мережі Інтернет, у сфері захисту авторських прав, а також регулюючі транзакції у мережі;
- створення державних структур, що займаються основними проблемами регулювання електронного бізнесу;
- розробку комплексу заходів, спрямованих на всіх суб'єктів структури та інфраструктури комерційної діяльності у мережі Інтернет.

Література

1. Тардаскіна Т.М. Електронна комерція: Навчальний посібник / Тардаскіна Т.М., Стрельчук Є.М., Терешко Ю.В. – Одеса: ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2011. – 244 с.
2. Маєвська А. А. Електронна комерція і право: навч.-метод.. посібник / А. А. Маєвська. – Х. : 2010. – 256 с.
3. Гассман О. Бизнес-модели: 55 лучших шаблонов / Оливер Гассман, Каролин Франкенбергер, Микаэла Шик; Пер. с англ. – 2-е изд. –М.: Альпина Паблишер, 2017. – 432 с.
4. Отеев, С. И. Направления государственного регулирования предпринимательской деятельности в сети Интернет: автореф. дис. на соиск. уч. степ. канд. экон. наук. – [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://economy-lib.com/disser/43344/a/#?page=8>